

Valor de les coses petites, a Tortosa

En les darreres setmanes s'ha produït a Tortosa un reguitzell de fets positius de força importància. Alguns estan relacionats amb la disposició de terrenys per a realitzacions futures a curt o mitjà termini: comprat i a disposició de la Generalitat el solar pel futur hospital de les Terres de l'Ebre a Ferreries; l'acord pels terrenys de Renfe, que significarà un pas urbanístic molt important i la possibilitat de resoldre en gran part els problemes d'aparcament al centre de la ciutat i al barri del Temple; i l'adquisició dels terrenys a Jesús per a la nova pista d'atletisme. En altres aspectes, el proper inici de les demolicions i subsegüent construcció del Pavelló poliesportiu als Josepets; la incorporació al pressupost de l'Estat dels recursos per a l'ampliació de l'Auditori Felip Pedrell; i, encara de més dimensió, la sortida a licitació de l'ampliació de l'Hospital Verge de la Cinta, en espera que en pocs anys es pugui disposar de l'hospital nou. També, l'anunci de la represa del servei

dels trens Avant de Renfe entre Tortosa i Barcelona.

Totes les anteriors es poden considerar notícies rellevants, unes, a escala local; i altres, de tot el territori.

Em voldria fixar, però, en una altra notícia, irrellevant des del punt de vista econòmic, però, en la meua opinió, molt significativa: la rehabilitació i pintada de les façanes de les casetes del barri del Temple (antic 13 de Gener), a la principal entrada de Tortosa.

Aquelles cases feien una penosa impressió. Sensació d'envelliment i de descuit. Sempre que hi passava pel davant em formulava, al meu interior, la pregunta "I els propietaris d'aquestes cases no s'adonen que els immobles es devaluen molt en l'estat en què els tenen, almenys, externament?".

La inversió feta per aquesta neteja de cara és mínima, i la realització s'ha hagut de fer amb aportació municipal, quan el més lògic era que ho fessin els residents o propietaris. El cert,

Daniel Arasa

en tot cas, és que aquelles cases, senzilles, fan molt més goig simplement amb una capa de pintura. Des de l'òptica ciutadana, l'aspecte extern millora aquella entrada a la població.

És una mostra del valor de les coses petites. Aplicable a tot, a molts aspectes de la vida. En aquest cas, a la construcció i l'habitatge. I pot servir d'exemple a d'altres parts de la mateixa ciutat, perquè, en moltes ocasions, unes reformes requereixen grans inversions i no es disposa dels recursos per a fer-les, però, en altres, n'hi ha prou amb sentit comú, creativitat i bon gust.